

Kærlighed

ved første klik

PALLE PETERSEN

Kærlighed ved første klik
© 2006 by Palle Petersen og
CDR-Forlag
Omslagsillustration: Claes Movin
ISBN 87-7841-416-4

Ekspedition:
Boghandelen eller direkte fra CDR-Forlag
Montanagade 29 E
DK-8000 Århus C
cdr@cdr-forlag.dk
Tlf 8612 3078
Fax: 8619 9566

www.cdr-forlag.dk

Palle Petersen har skrevet mange bøger
for unge og voksne,
blandt andet romanerne:

Eksamensfeber
Konkurrencen
Kongens Svend
Indianeren med to tunger
Heksen på bålet
Kristian og Kirstine
Rejsen til Paradis
Ludvig på Bjerget

Se <http://home6.inet.tele.dk/pallepet>
og www.litteratursiden.dk

Indhold

1.	Gameboy i Nettet	7
2.	Eftersøgt i Cyberspace	23
3.	Jagt på dating	43
4.	Super-chatter	57
5.	Kun en tåbe frygter piger	75
6.	Første live date	83
7.	Net-narkoman.....	95
8.	Fede fornemmelser	109
9.	Det store knald	121
10.	Ægte kærlighed.....	149

1 GAMEBOY I NETTET

Heyzaa derude i Cyberspace! *Welcome* til *Gameboy22s* website.

Denne gang får I ikke tips om PlayStation og heller ikke nye spil. Jeg er ikke ude på at bytte, sælge eller linke jer til noget.

Gameboy22 har fundet et spændende spil, som ikke kræver dyr software.

Men jeg advarer!!! Det er farligere end PlayStation.

Nogle af jer kender det sikkert i forvejen, det gælder om at SLÅ PIGER UD AF NETTET!!!

Der skal nok være PlayStation-nørder, som ikke har opdaget det endnu. I har det sikkert som mig: *I hate girls!*

Piger har en tredjedel mindre hjerne end drenge

– det er videnskabeligt bevist. De kan ikke tænke på andre end sig selv.

De er såååååååååå dumme! De snyder og spiller ikke efter reglerne – nogle er totalt ligeglade med, om de taber! De misbruger Nettet til sladder og dårlige opskrifter.

FRI OS FRA TØSER I CYBERSPACE!!!!!!!!!!!!

En pige har udfordret mig, *Gameboy22!!!*

Fuck! Jeg har hele mit liv totalt nægtet at have noget med de høns at gøre, indtil HUN dukkede op i min mailbox.

Hun sidder sq dér på skærmen – og smiler til mig ...

Jeg har siddet en time og gloet hende dybt i øjnene – og kan ikke få mig selv til at slukke.

Hvad sker der?????? Jeg har aldrig haft en HUN så tæt inde på livet før – undtagen min storesøster, og hun tæller ikke.

Hvad er hun ude på?

Vil hun gøre *Gameboy* til grin eller ...?

Min skildpadde, Skjold, er det eneste levende væsen, som fatter mig.

Men det er ikke meget, jeg får ud af ham.

Han svinger med hovedet, guffer salatblade – og når jeg råber for højt, trækker han hovedet ind under skjoldet.

Hvad skal det så betyde?

Nå, Skjold er skam god nok, men småtbegavet.

Den eneste, jeg rigtig kan regne med, er *my computer*.

Troede, den kunne klare alt. Men gigabite-geniet har altså ladet pigen slippe ind i min mailbox.

Gameboy22 spræller i hendes Net.

Tror hun da!

Jeg ved godt, at Cyberspace er blevet en fed losseplads for alle umulige pinlige beretninger. Men dette website – www.gameboy22.dk – er MIT, og jeg har brug for at læsse mit shit af her!

Yes, Cyberboys! I får sq *Gameboys story* lige i synet.

Jeg vil beskrive mig selv i en weblog, så jeg bedre kan overskue, hvad der sker.

Download mig, hvis der er noget, I kan bruge. Delete mig, hvis I synes, jeg keder jer!

Jeg er bedøvende ligeglad, bare jeg slipper af med hende!

Der er sikkert andre *gamefreaks*, som bliver forfulgt af piger? Hvis I har gode tips eller anti-pige-programmer, så mail: [gameboy22@hotmail.com!](mailto:gameboy22@hotmail.com)

Nå, men jeg skal jo ikke sælge mig selv her på sitet – og hvis jeg skal gennemskue mig selv, må jeg hellere starte med en (næsten) ærlig profil:

Jeg blev født for tidligt på Glostrup Amtssygehus. Lå i kuvøse tre uger.

Nul hjerneskader ifølge lægerne.

Er ret lille og spinkel, ikke god til sport – bliver valgt sidst, når der skal vælges hold til fodbold.

Jeg er aldrig rigtig kommet fast sammen med nogen.

Men Gameboy22 giver mig masser af Net-venner.

Han er storspiller på PlayStation – suveræn til at vride et joystick – kuglelejer i håndleddene – super-reflekser – reaktionsevne i top!

Giv ham et spil et par timer, så har han programmeret det ind i fingrene.

Gameboy22 sidder på den højeste score på spillemaskinerne på Pizza Grill.

Han har reddet Verden 100 gange, fløjet rummet tyndt, besøgt fjerne mælkeveje, udkæmpet Star Wars, været på biljagter, udslettet terrorister, optrævlet mafiaer, nedlagt monstre, marsmænd og aliens.

Kun den stærkeste kan overleve det!

Gameboy er en supervinder!

O.k., det er kun på skærmen – men krigene har lært mig teknik og taktik. Jeg er frygtløs og følelsesløs, trænet i alle former for kamp, en mester på de store spillemaskiner – også GameCube og Xbox.

Men mine cd-rommer er overspillede og slidte – og i længden er det kedeligt at slås alene.

Jeg surfede derfor for fuld skrue på Internet Explorer for at finde nye udfordringer på Nettet.

De sædvanlige barnerøve sprang på for at spille *action* online.

De kunne slet ikke give *Gameboy22* ordentlig modstand.

Så – for en uges tid siden – udfordrede den ukendte *Master13* mig online.

Jeg troede, det var en dreng med *mastermind*, og fik ham lokket ud i et spil om Verdensherredømmet.

Master kunne selvfølgelig ikke besejre *Gameboy* – men havde en overrumplende måde at forsvare sig på, som jeg ikke havde set før.

Jeg opgav min mailadresse og foreslog, vi skulle udveksle taktik på mailen i stedet for at smide vores gode tricks ud i Cyberspace, hvor alle andre kunne samle dem op og bruge dem mod os.

Fik straks en hotmail tilbage fra en *lisah@hotmail.com*.

Blip-pop! *Master* viste sig sq at være en PIGE!!!

Hej Gameboy!

Jeg er Master13 – og Lisah.

Jeg tullede rundt på Nettet og surfede ind på Gameboy22.

Jeg føler, at der er noget særligt ved dig, og i nat drømte jeg om os to.

Jeg opfandt Master for at få kontakt med dig.

Spil er ellers ikke lige mig – det er du helt sikkert bedst til! Men måske vil du med en tur i skoven og bla, bla, bla ...

Magen til tøsebræk skal man lede længe efter. Adr!

Får ofte fan-mail fra andre, som beundrer mit suveræne spil – men har aldrig fået den slags fedterier.

Hvorfor kan tøser ikke bare lege med dukker i stedet for at kaste sig over drenge på Nettet?

»No way, baby! *Gameboy* hopper ikke på dig!« Jeg bankede i tasten: Delete! Slet *Lisah!*

Hendes mail røg lige i computerens papirkurv.

MEN hun *var* ikke til at stoppe og smiskede sig ind i min mailbox:

*Jeg er en lille fugl,
som sidder godt i skjul
og kigger på dig.
Er du mon rigtig sej?
Hvad føler du for mig?*

Mig? Et digt! GAB! Jeg føler ikke en shit ... Hvordan kan en pjusket fugl finde på at klikke ind på en farlig *Gameboy*?

Hun blev ved og ved og ved at poppe ind på mailen ...

Jeg kan selvfølgelig slippe af med hende ved at lukke min hotmailadresse og få mig en ny. Det koster ikke en brik.

Men *gameboy22@hotmail.com* er nærmest berømt – mange mailer til mig for at få gode råd om PlayStation.

Jeg får tilbud om at købe, sælge eller bytte andres spil.

Min mailadresse er på lister og links.

Hvordan skal alle mine fans finde mig igen, hvis jeg dropper adressen? Og det ville koste mig gode handlinger.

Forsøgte at blokere *Lisahs* hotmailadresse, så hun fik mine mails tilbage i synet!

Hun sendte bare fra en anden mailadresse – og jeg kan ikke blokere alle uden at blokere mig selv.

Hendes mails poppede op på skærmen, jeg smed dem lige så hurtigt *out!*

Men hun var sq ikke forsvundet! *Lisah* kværnede rundt i hovedet. Jeg kunne ikke lade være med at pille hendes mails op af papirkurven:

Jeg bor sammen med mine forældre i Ishøj nær København.

Jeg spiller tromme i pigegarden ...

Pigegarden! Bummelumbum! Ishøj!

Computeren anede ikke, hvad jeg skulle gøre – jeg måtte tænke selv: Hvorfor mig?

Of course! Tøsen udfordrede *Gameboy* til et nyt spil.

Ha, dét var jeg med på.

Det er så let at slå piger ud – de skal bare have fuckfingeren, så bliver de sure og løber deres vej ...

Fingeren virkede bare ikke i Cyberspace – så jeg rappede shit af:

Stik dine mails skråt op!

Rap, rap, rap,

Netko, du er dum som pap.

Fuck ud af mit liv!

Ha, det måtte sq da sive ind, at hun skulle fise ud!

Men tøser har ingen stolthed! Rapperiet prellede af på hende. Hun mailede sødt tilbage:

Heej Gameboy.

Du er som et pindsvin, et rart, lille hyggedyr med søde øjne – tænksom og mystisk. Du går på opdagelse – men kan også stikke.

Alligevel er pindsvinet mit kæledyr.

Gameboy – pindsvin og kæledyr????!! Hvor har hun set ...?

Selvfølgelig! Mit billede var her på *Gameboy22s* website – det er fra min konfirmation – jeg ser bøvet ud og ligner en lille dreng med strithår.

Sådan ser jeg ikke ud mere. Jeg ligner mere et rovdyr.

Jeg har nu fjernet billedet fra sitet.

Jeg har mistanke om, at *Lisah* måske kender mig.

Kan hun være en af pigerne i min klasse?

No, de glør efter fyrene i de store klasser ...

Det kan være en af mine fnise-kusiner?

No, de vil aldrig skrive noget sødt om mig.

Er det en af mine skolekammerater, som tager gas på mig? Nogle af dem har solgt deres PlayStation til

mig for næsten ingen penge. Tøsedrengene gider ikke mere spille *action-men* – de er sq begyndt at fedte for pigerne.

Jeg har solgt deres boxe og spil videre på Nettet.

Måske er de sure, fordi jeg har tjent fedt på dem?

Eller er det en af de skrigende tøser i de små klasser, som vil lege med store drenge?

Jeg holder øje med pigerne på gaden.

Ingen vender sig efter mig!

Lisah – kom frit frem, så jeg også kan se dig! lokkede jeg på mailen.

Der kom sq et foto som vedhæftet fil!

Jeg har blæst hende op på skærmen: Lyshåret med krøl, et smil ...

Nul! Jeg har aldrig set den pige!

Hun er som klippet ud af et ungdomsblad ... Det er hun måske også?

Piger kan finde på *alt* for at snyde drenge – det ved jeg fra min storesøster.

Billedet har sådan set gjort spillet mere forvirrende. Jeg *kan* ikke slippe hende med øjnene ...

»Hvad er *Gameboys* rigtige navn?« Hun forsøgte sq at lokke det ud af mig.

Altså kender hun mig ikke rigtigt!

Jeg opgiver naturligvis ikke mit navn.

I får det heller aldrig! *Gameboy22* er kun på spil i Cyberspace.

Jeg har forsøgt at spore den server, hun sender sine mails fra. *Negative!*

De bedste søgemaskiner *Google*, *Jubii* og *Yahoo* kan heller ikke finde så meget som én sætning, der fører til *Lisah*.

Hun er som en forbryder, der ikke efterlader sig spor.

Delete! Skrot hende! Jeg vil tilbage til min PlayStation – der kan jeg uden skånsel udrydde mine fjender ...

MENEMENEMEN ... Shit! Jeg sidder – også i skolen – med den smilende *Lisah* i baghovedet. Hun fylder det hele.

Det gør ikke så meget – den skole er spild af tid.

Min klasse bruger timerne til at sende sms-sladder og jokes, ellers keder vi os ihjel.

Hvorfor skal vi tvinges til at læse lasede skolebøger, når vi kan gå på Nettet og få alle facts *up to date*?

Alene på *Google* er der links til milliarder af websites med de nyeste oplysninger om alt mellem Himmel og Jord.

Bare jeg levede i fremtiden. Der kan man sikkert sætte elektroder på hovedet af et geni eller en supercomputer, downloade hukommelsen og overføre den til mig.

Smart! Så får jeg fri fra skole – og jeg bliver genial!

Jeg er bedre end vores lærer, Mister Chip, til IT. Han er født, før computeren blev opfundet, og bør skrottes, så vi kan overtage faget.

Han er så smålig, at han kun giver mig 10 i IT.

Jeg bør have højeste karakter for det suveræne.

Man kan heller ikke spørge en dårligt programmeret Chip om gode råd mod en pige.

Han sender mig bare videre til skolepsykoen – som sikkert mener, jeg har en computerpsykose, og sætter mig på afvænnings.

Jeg har fået en museskade, så jeg må styre musen med kejthånden – derfor går det ekstremt langsomt.

Har så ondt i ryggen, at jeg må ligge på maven og arbejde med én hånd på tastaturet.

Det ser bøvet ud – men det kan andre i *Space* heldigvis ikke se.

Der er sket andre ulykker.

Min mor hev stikket ud af min computer midt i en chat. Hun undskyldte sig med, det var, fordi hun ville støvsuge mit værelse for nullermænd, når jeg ikke selv fik gjort det ...

Men det er sikkert sabotage, fordi jeg er gladere for computeren end for hende.

Skærmen gik i sort, og det så ud til at fryde hende.

Hun kan ikke slå mig ud. Jeg måtte gennemføre en fuld scanning og lappe de afbrudte programmer, før jeg fik den op at køre igen.

Har drømt en hel nat om *LISAH*, selv om jeg ikke ville. Hun tog fat i mig og ... Jeg blev sq helt elektrisk.

Forsøgte at brænde heksen af, men kunne ikke få ild i hende.

Hun smilede bare og ville kysse.

Megaspooky! Den pige gør mig syg – jeg sveder, dirrer, har fået store, betændte bumser, og ...

Jeg købte et 10-turskort til Solariegrillen for at brænde dem væk. I stedet blev jeg skoldet og skallet!

Min mor så mit vansirede ansigt og sniffede den feseede stank på mit værelse. »Du ser farlig ud. Hvad er der galt?« Hun ville absolut kysse mig. »Har du feber?« Hun kom med et gammeldags termometer til at stikke op bagi.

»Shit! Der er nul galt med mig!« Jeg hader kys og termometre og vred mig fri. Og *Lisah* rager i hvert fald ikke mor ...

»Du bliver dårlig af at sidde indelukket her.« Hun åbnede vinduet. »Det er forår! Løb en tur i den friske luft, ring til en af dine venner, eller ...«

Hvad skal jeg med luft, forår og venner, når sygdommen lyser ud af computeren?

Far så mine bumser. »Puppen er ved at revne,« grinede han. »Hvad mon der kommer ud af den?«

Stupido!

Min primitive familie gør mig faktisk mere stjer-nerasende end *Lisah* – og den kan jeg ikke slippe væk fra.

De rager sikkert jer en gigabite og ligner de fleste andre af slagsen. O.k., jeg skal nok lade være med at gå i barndom – men jeg er altså nødt til at læsse noget af:

Mine forældre har vidt forskellige kønsroller.

Min far er vokset op med legoklodser – og hele sit voksenliv har han muret huse op til andre.

Min mor er opdraget med Barbiedukker – hun er fritidspædagog og tørrer snottede næser på dumme unger.

Deres liv har altid været forudsigeligt – og spildt!

Jeg bliver sat til alt det, de ikke selv gider: sætte i opvaskeren og vaske deres rustne taber-bil. Slaveri! Og for det får jeg kun en håndfuld fedtede lomme-penge. Branduretfærdigt!

Min far fik for et par år siden en sort computer for at mure nogle fliser op.

Det er en oldsag fyldt med virus, som jeg måtte leve med helt til min konfirmation, hvor jeg selv betalte for en ny!

Mine forældre har aldrig gidet tage pc-kørekort og er ikke nået længere end til at lægge kabaler, skrive breve og søge lidt med Google.

Min storesøster er typen, som kan stå og glo på Månen – men hun drømmer ikke om at surfe på Nettet.

Jeg *har* forsøgt at opgradere dem, men de *er* rustet sammen.

Far og mor bildte sig længe ind, at de havde en vel-dresseret søn med gode kammerater, som passede sin skole. Jeg lod dem være lykkelige i troen.

Alt gik godt, indtil mor en dag kom ind for at støvsuge mit værelse, mens jeg sad på wc – og havde ladet computeren køre.

Hun blev hysterisk over at se de monstre, jeg sloges med på skærmen. »Hvad har du gang i?«

Jeg forsøgte at berolige hende. »Det *er* bare et spil på en cd-rom, og ...«

»Du bliver voldelig!« Hun tilkaldte far.

Det var så uheldigt, at han lige havde slugt et eller andet tv-program om Cyberspace, som vrimlede med forbrydere, pædofile, porno og andet perverst.

Det endte med det største skænderi i mit liv. De kan aldrig blive enige om MIG.

»Du bruger hovedet for meget!« mente far. »Du skal ud af skolen efter 9. klasse – jeg skaffer dig en læreplads, hvor du kan bruge dine kræfter.«

Mor gik løs på ham: »Min søn skal i gymnasiet og blive student og have et rent arbejde til en god løn!«

»Han kan måske blive arkitekt, ligesom min boss,« foreslog far. »Og en skønne dag kan han blive bygmester.«

De var liiiiige ved at enes om min fremtid.

Jeg forsøgte at skille dem: »Det er ikke moderne at slide sig ihjel, og jeg gider ikke gå i skole resten af livet, og ...«

»Spar os for dit teenagerpladder,« snerrede far.

Jeg gik til angreb: »Fucking, no! I har født mig og

passet mig, og det er o.k. Men nu kan jeg med computeren ...«

»Den ødelægger dig!« rasede far – han så hadefuldt på computeren og rev alle ledninger ud.

Jeg forsvarede min computer: »Det er MIN, jeg har købt den for mine konfirmationspenge. Den er fyldt med MIG ...!«

Far er stærkest, endnu. Han låste *min* computer inde i *sit* skab.

Totalt tortur og diktatur!

Det blev den hårdeste tid i mit liv. Jeg har aldrig savnet noget så vildt som *my computer*.

Jeg fik hovedpine over ikke at kunne komme på Nettet. *Lisah* lå måske i mailboxen og ventede?

»Jeg kan ikke lave lektier uden computeren!« klagede jeg.

Far fatter intet, han henviste til sin egen skrotbunke: »Den kan vel bruges til det nødvendige.«

»Den mangler alle mine vigtige programmer,« klagede jeg. »Jeg kan ikke maile til mine lærere – og så giver de mig dårlige karakterer.«

Den købte de ikke: »Man kan vel stadig aflevere opgaver på papir.«

De lod som om de forstod mine andre behov. Jeg fik min livret – spaghetti med kødsovs. Far ville tage mig med på fisketur.

»No, sir!« Jeg gjorde honnør for dikteren.

Han har været bokser i sin ungdom, han fandt sin gamle boksebold på loftet og hængte den op midt i mit værelse. »Slå på den, det hjælper!«

Den var stenhård, og jeg fik ømme knoer.

»Jeg vil hellere bruge hovedet end smadre mine hænder!«

Den gamle bokser knyttede næverne, og hvis det havde været tilladt at slå sine børn, havde han knock-outet mig. »Tænk, at jeg skulle få sådan en slapsvansesøn,« snerrede han med skum om munden.

Mor ville have mig med ud til mine tre fnise-kusiner. Den ældste er ret tyk, de andre er yngre end mig. Men de kan finde på at sætte sig på mig og kilde mig, så jeg er ved at dø af grin. Det er ren tortur.

»Skråt op! Jeg flygter til Christiania eller Cyberspace,« truede jeg og fik røde knopper.

De indså, at de havde ramt min livsnerve, og at jeg kunne finde på at forsvinde ud af deres liv.

De gav efter på visse betingelser: »Du får din computer tilbage. Men de farlige sider på Nettet, som er forbudt for børn, skal der sættes en spærring på.«

»Børn?« hylede jeg. »I sagde selv i talerne til min konfirmation, at jeg gik ind i de voksnes rækker!«

Det kunne de ikke komme uden om. Jeg gjorde dem også klart, at jeg til enhver tid kunne smyge mig uden om alle spærringer.

De indså, at jeg var en nørd, som kunne lokke alt ud af en computer: »Men der skal indføres faste computertider. Lørdag og søndag er slukkedage – så vi kan lave noget sammen,« vedtog de.

»Vil I virkelig tvinge mig til at høre på jeres sludder eller sidde og glo på tosekassen for at slå tiden ihjel en hel weekend?«

Jeg satte trumf på ved at slå op på mit website. »Enhver idiot kan finde *Gameboy22*.« Jeg lod *Google* søge. »Der er 211 links til mig! Lige nu sidder der folk rundt om på Jorden, som klikker sig ind på mig.«

De nægtede at indse, at deres søn er Verdens- eller i hvert fald ret Danmarksberømt.

Jeg fik *Google* til at søge deres navne. »Ikke ét hit!

Min familie eksisterer simpelthen ikke i Cyberspace!« triumferede jeg.

De gloede formørket på mig. »Og hvad så?«

»Så eksisterer man faktisk ikke i vor tid!« forklarede jeg og tilbød som førstehjælp at oprette et website til dem. »Jeg scanner hele familiealbummet ud i Cyberspace og fortæller om os, og ...«

»Nej, ellers tak!« De var tilfredse med at stå i telefonbogen.

Det hjalp ikke, at jeg forklarede dem, at telefonbogen var uhandy og gammeldags – www.degulesider.dk er *up to date* nutid.

– Tænk, at man skal kæmpe så meget for at få sin menneskeret.

Jeg er millioner af lysår forud for min primitive familie. Dobbelt skråt op! De fylder for meget i mit liv og skal ikke afspore *Gameboys story*:

Har efter afbrydelsen endelig fået åbnet min mailbox.

Shit! Der ligger hotmails fra *Lisah!* Hun plager mig om at chatte online!

Never! Hun må udryddes, før hun tager livet af mig. Jeg kan delete hende fra computerens hukommelse med et klik på musen, og ...

Men jeg kan sq ikke få mine fingre til det. Når jeg rører delete-tasten, får jeg ligesom et stød. Skærmen flimrer, hun dukker op, smiler og ...??????

Computeren og jeg har foretaget en *brainstorming* for at løse problemet. Løsningen er enkel og klar: *Et angreb er bedre end et forsvar!*

Men jeg magter altså *ikke* at overfalde hende alene – *Gameboy* får brug for supportere!

Narrehovederne i min klasse er besat af piger – jeg risikerer, de dolker mig i ryggen.

Jeg kan kun stole på jer – *gameboys* – derude i Space!

Her er min plan: Angrib ALLE på én gang *lisah@hotmail.com* med hademails.

Et overraskelsesangreb vil udslette hende!

Og sådan kan vi udrydde pigerne én efter én og erobre hele Nettet.

Lisah! Du er selv ude om det. *Du* udfordrede frækt *Gameboy!* Måske når du at læse min plan på dette website. Men angrebet *er* i gang. Og det er for sent at stoppe os!

Jeg går i gang med at delete og erase hvert spor efter dig på min computer.

Den lille fugl skal udraderes af *Gameboys* liv. *Get lost!*

2 EFTERSØGT I CYBERSPACE

Overfaldet lykkedes sq!

VI vandt en TOTAL sejr!!!!

Jeg har ikke hørt et suk fra *Lisah* siden. *Master is destroyed. Game is over!*

Ha! Jeg kan se hende for mig: Hendes mailbox sprang i luften – og hun sprang med!

Hun kan ikke klage over sin score. Aldrig har så mange jokere mailet til én pige. Hun kommer sikkert i rekordbøgerne.

Det gør jeg måske også?

MEEENE MEGASTORT SORRY, fordi det varede flere dage, før jeg kom på Nettet med sejrsmeldingen.

Jeg blev også dybt rystet – og jeg vil ikke anbefale jer at kopiere den taktik.